

Bilag 1.

Gjennem Thingets Formand har Udvalget modtaget følgende Andragende fra Fyns Stifts patriotiske Selskab. (Indbragt den 4de Februar 1889 af Folkethingssmanden for Odense Amts 2den Valgfreds, N. Andersen.)

Fyns Stifts patriotiske Selskab tillader sig herved atter i Mar at henvende sig til den høie Rigsdag i Anledning af tvende Landbruget vedrørende Sager, der have været drøftede ved det under Selskabets Ledelse afholdte Møde af Delegerede for de fynske Landbosforeninger i Odense den 7de og 8de December f. A., ved hvilken Beilighed ca. 150 Landmænd og Fagmænd vare indbudte.

Den anden Sag, som man tillader sig at forebringe, nemlig Landbrugets Stilling overfor smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, er ligeledes en Sag, paa hvis heldige Ordning Landbrugets Belfærd delvis beror. Efterhaanden som Kreaturerne forbedres i Retning af Stamme- og Racerenhed, blive Besætningerne af høiere og høiere Værdi, og Udviklingen gaar nu tilbogs mere og mere i Retning af at gjøre Besætningen til Hovedapparatet i det rationelle Landbrug. Men netop derfor bliver Ulykken saa meget føleligere, hvor smitsom Sygdom faar Lov til at brede sig, og Forholdet er rentud dette, at Besætningerne praktist talt ikke kunne erstattes, da det ikke er muligt at indkjøbe Stamme- eller Racerbesætninger i Stedet for saadanne, som maatte blive ødelagte ved smitsom Sygdom. Narelange Tidens opjærde Flib og Indsigt samt anvendte Kapitaler ere repræsenterede i Stammerne, og forgaa disse, er der kun een Udvei til atter at tilveiebringe noget nyt, den nemlig, at begynde forfra igjen. Men at danne Stammer eller Racer lykkes sjældent mere end en Gang for hver Generation, og derfor er det af den allerstørste Bigtighed at skjærme de frembragte Stammer, saavidt det staar i den Enkeltes og Samfundets Magt. Det har derfor affødt almindelig Tilfredshed, at Regjeringen atter har forelagt et nyt og omfattende Lovforslag til den heri omhandlede Sags Ordning. I dette savnes dog formentlig et Par Punkter, som man fra et praktist Standpunkt maa tillægge en stor Betydning, nemlig 1) Ordningen af Veterinærpolitiet og Erstatningen for Ulemper, der paaføres den Enkelte ved de i det Offentliges Interesse trufne Foranstaltninger. Den Resolution, Delegeretforsamlingen vedtog i denne Sag, tillader man sig ligeledes at fremjætte Ordlyden er følgende: Delegeretforsamlingen udtaler: 1) „at det forelagte Lovforslag indeholder særdeles gode Betingelser for Landbrugets Sikring overfor de smitsomme Sygdomme, men at en fuldstændigere Sikring vilde opnaas ved Ansættelsen af et passende Antal Embedsdyrlæger — dog med Ret til at øve privat Praxis — og derfor anbefales en saadan Sikring. 2) at den anser for retfærdigt og billigt, at der i de Tilfælde, i hvilke der fra det Offentliges Side forlanges udført Andet eller Mere for at hindre Smittes Udbredelse, end Eierne fornøstignis bør gjøre for at sikke sine egne Interesser, ogsaa gives en passende Erstatning for det Tab, han lider derved.“